

Irena Włodarczyk

Rozmowy numerowane

Irena Włodarczyk

Rozmowy numerowane

Autor: **Irena Włodarczyk**

Redakcja i wstęp: **dr hab. prof. UP Marek Pieniążek**

Ilustracje: **Karolina Drygala**

Koordinacja: **Olga Śladowska**

Wydano na zlecenie Stowarzyszenia „Wszyscy dla Wszystkich” w Olkuszu

Skład i druk: **Studio Graficzne VILCORE Aleksander Zalewski, www.vilcore.pl**

ISBN: 978-83-939697-3-9

Olkusz 2015

Wiersze telefoniczne

W nasze życie ingeruje wciąż więcej skomplikowanych technologii. Obecnie najbardziej oczywistą, a zarazem prawie już niezauważalną, jest mobilny telefon. Mimo zawrotnej popularności ten elektroniczny gadżet, towarzyszący nam w każdej chwili i na każdym kroku, rzadko jest głównym bohaterem wierszy i twórczości artystycznej. Tym bardziej warto podkreślić atrakcyjność niniejszego tomiku, w którym Irena Włodarczyk lirycznie prezentuje i jednocześnie diagnozuje konsekwencje codziennej przyjaźni z nowoczesnym smartfonem.

Wierszy w tomiku jest niespełna dwadzieścia, jednak każdy z nich z odmiennej perspektywy pokazuje świat, w którym ważne i najważniejsze rozmowy odbywają się na odległość. Z większości utworów wynika, że poprzez używanie przenośnych telefonów relacje międzyludzkie są już nieco inne. W dowolnym momencie bowiem można kogoś o coś zapytać, podjąć z nim dialog, po prostu usłyszeć jego głos. W każdym czasie nasza obecność może się udostępniać innym, jakbyśmy milcząco przyjęli zasadę, że aby żyć, trzeba być bez przerwy on-line, a już co najmniej w zasięgu telefonu. Czy to w pracy, czy w domu, w czasie snu albo w plenerze, na spacerze lub wycieczce musimy być ciągle dla innych dostępni, otwarci na wszelkie zapytania i prośby.

Ale można także w tej swobodzie wyboru momentów komunikacji celowo nie dzwonić, rozmyślnie nie mówić, można brutalnie zerwać kontakty. Prostym wylączeniem telefonu z łatwością udaje się przecież wymusić czyjeś oczekiwanie lub niepokój. Można przez wiele godzin

nie wysyłać sms-ów, czyli krótkich wiadomości tekstowych. Można odebrać komuś nadzieję na tych kilka małych liścików, które momentalnie przenoszone przez sieci operatorów komórkowych, są synonimem dawnego spotkania twarzą w twarz.

O takich mobilnych zerwaniach i powrotach, o takich potrzebach rozmowy, o dialogach ponad przestrzenią, opowiadają wiersze Ireny Włodarczyk. Zauważmy, jak liryka ciekawie łączy się w nich z akceptacją technologii. Uczucia potrzebują dziś elektronicznej komunikacji – mówi poetka – ponieważ my, potrzebując siebie jak dawniej, nasze kontakty musimy realizować już nieco inaczej.

Trudno nie przyznać autorce racji, choćby dlatego, że większość naszych rozmów i kontaktów w nieunikniony sposób jest... „numerowana”.

dr hab. prof. UP Marek Pieniążek

Telefoniczna przerwa

Mała życiowa przerwa:

nie przygoda

nie romansik

ani flirt - czy

chwila zauroczenia

- to niewidoczne spojrzenie

z dodatkiem wyciszonych słów

Ich rytm

muzyka

lekkim kołataniem serca

sprawia

że śpiewają motyle

że życie znów tańczy

Prezent

To był prezent od wiosny

Dlatego

zakopala kłopoty

i wsłuchiwała się

w jego

subtelne wyznania

które wraz z wiosną

powiały

jak świeży oddech

nowej pory roku

Sygnal

*Jej spacer śladami ciszy
po malowniczym wąwozie
przerywa sygnał telefonu
Przysiada na kamieniu
by wsłuchać się
w dzielące ich milczenie*

*Kiedy wróciła
uśmiechnięta magnolia
zachęcała do fotograficznej
wysyłki mms-em*

Ona

*Sama ze swoimi myślami
traci cenny czas
wpatrując się
w niczym
niewypełnioną
przestrzeń*

*Na zadane pytania
odpowiada
nie wiem -
dziwna
i piękna kobieta*

On

*Zauroczony - szepce
a słowa
przenoszą łączy*

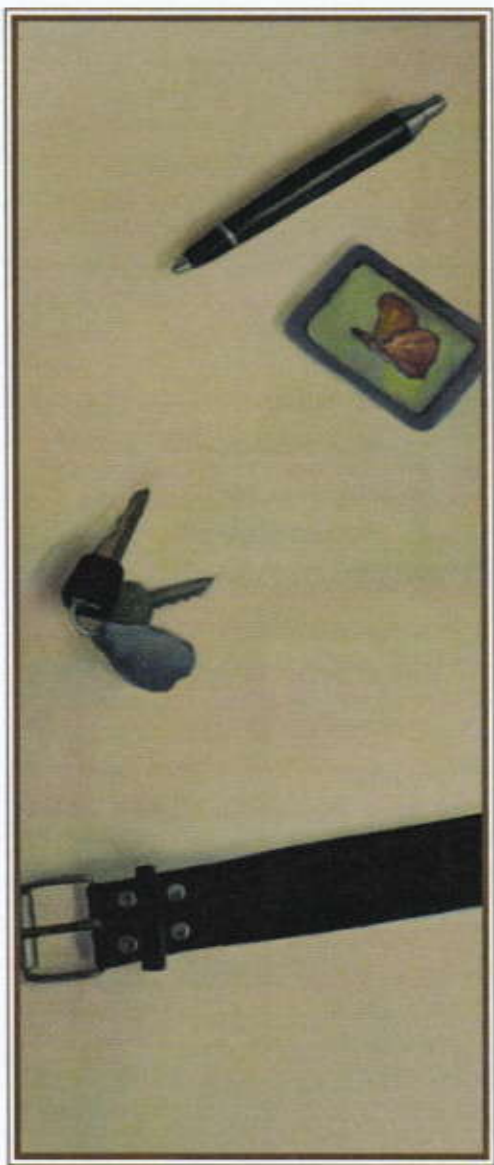
*Ona daleko
płonie ze szczęścia
dzieli się z nim
zachwytem*

Po sygnale

*Emocjonalnie
wyrzuca z siebie
co zaplanowała*

*On spokojnie tłumaczy
słowa zastępują
dotyk
wyciszają*

*Jutro uśmiechnięta ikonka
będzie życzyć miłego dnia*

Po rozmowie

Przyłożyła głowę do poduszki

- by pomarzyć -

Z zamyślenia wyrwała

ją wnuczka

- prawda babciu, że ty

nigdy nie...

- śpij, śpij

i niech ci się przyśni bał...

babciu - a może....

może, może, śpij...

I powróciły do marzeń

- razem i osobno -

Ani sms-a

*Następnego dnia
nie było telefonu
ani sms-a*

*Przecież wieczorem
posłała szybką refleksję:
nie budź mnie
i nie depcz moich snów
za wcześnie
pozwól
ostygnąć wspomnieniom*

*Milczenie było
zbyt wymowne
oczekiwanie
pełne obaw i domysłów*

Dialog o Babci

*Babciu... prawda
że ty nigdy nie
będziesz stara?
I zawsze będziesz miała
krótką spódniczkę?*

*Babcia nie jest stara
nie widzisz
że nie ma zmarszczek ?
- dorzucił wnuczek*

Zamiast

*Wpatrzona w milczący telefon
nie spostrzega
że tego roku maj
poprzestawiał nawet
porę kwitnienia konwalii*

*Zamiast iść na majówkę
powinna była rozpalić w kominku
i oddać się rozmyślaniom*

Medialny romans

*Ich słowne randki
i sms-y
mieszają
serce z rozumem*

*Piękna
pozornie twarda
świetnie zorganizowana
kobieta
traci grunt pod nogami*

Szczęście

*Bo gdyby
to ode mnie zależało
przywiozłabym ci
szczęście
i podała na tacy
ze słowami:*

*kochaj ją
najczulej
najdelikatniej
i nie rań
by nie zniknęła
jak mydlana bańka*

Nie płacz

*Że przekwitła magnolia
że minął już maj i bzy
że nie dzwoni telefon*

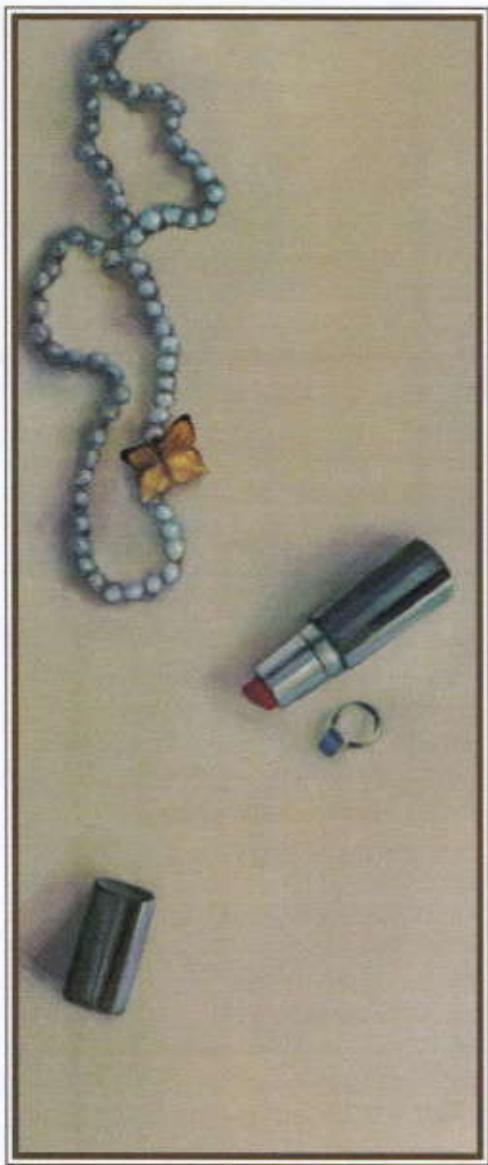
*Każdy odszedł
w swoją stronę
ty też wkrótce
zgubisz wszystkie numery*

Milczenie

*Minęło wiele tygodni
telefon rejestrował wszystko
tylko nie to
na co czekała*

*Gdy nadszedł dzień imienin
w środku nocy
stęskniony głos przekazywał wiadomość
- ani na chwilę
nie przestałaś być w moim sercu -*

*Nie umiał jednak wytłumaczyć
tej najdłuższej ciszy
w ich życiu*

Głos

*Niesnaski rozwiął nieoczekiwanie
sympatyczny
głos z telefonu*

*Wróciła pogoda ducha
na nowo
wszystko stało się ważne*

*Wpatrzona
w rozgwieżdżone niebo
spokojnie zamykała
kolejny dzień*

Oddaleni

*Gdzieś nad jeziorem
pije kolejną kawę
czy jeszcze o mnie myśli?
czy mnie jeszcze pamięta?
- wciąż powraca
to dręczące pytanie
Śmieją się z niego konie
opodal skubiące trawę*

*A ją
czas otula
bursztynami jesieni*

Spis treści

Wstęp	3
1. Telefoniczna przerwa	6
2. Prezent	7
3. Sygnał	8
4. Ona	9
5. On	10
6. Po sygnale	11
7. Po rozmowie	13
8. Ani sms-a	14
9. Dialog o Babci	15
10. Zamiast	16
11. Medialny romans	17
12. Szczęście	18
13. Nie płacz	19
14. Milczenie	20
15. Głos	22
16. Oddaleni	23

Irena Włodarczyk

Rodowita olkuszanka. Długoletnia członkini Klubów Literackich MOK w Olkusz i Sławkowie. Współpracuje z wieloma olkuskimi stowarzyszeniami (Teatralno-Literackim, Res Sacra Miser, Wszyscy dla Wszystkich). Od lat z sukcesami bierze udział w konkursach literackich. Czytała swoje wiersze w audycjach Radia Kraków, Alfa i Arka. Odznaczona wieloma dyplomami za bezinteresowne zaangażowanie społeczne i edukacyjne. Wielokrotnie nominowana do tytułu Senior Roku w Małopolskim Plebiscycie Poza Stereotypem. Opublikowała tomiki wierszy: *W rodzinnym kręgu* (2000), *Tym o kamiennych sercach* (2003), *Miasto moje* (2005), *Nocne z Aniołami rozmowy* (2009), *Z zakamarków i szuffad* (2007), *Trzy serca* (tomik zbiorowy, 2011). Wydała także bajki i wierszyki dla dzieci: *Babcia Renia czyta dzieciom* (2009), *Historia balonikowego słoneczka* (2014). Laureatka Olkuskiej Nagrody Artystycznej za całokształt twórczości (2009).